

P 04-10

LLEI GALLARDÓN

AVORTAMENT LA DONA JANO DECIDEIX

La llei del govern del PP és la més restrictiva de la democràcia

Només es podrà avortar si hi ha risc per a la dona o en cas de violació

RETORN AL 1977

La llei Gallardón és més restrictiva que la primera de la democràcia, del 1985, a la qual es va arribar després d'anys de pressió del moviment feminista. A la imatge, manifestació a favor de l'avortament el juliol del 1977 davant el Palaci de las Cortes, a Madrid. EFE

Gallardón restringeix el dret de les dones a avortar

Només serà legal quan hi hagi perill per a la gestant i en cas de violació

Crònica

M. EUGÈNIA QUETGLAS
MADRID

El govern espanyol va consumir ahir el viatge en el temps que publicitava des que va començar la legislatura, i a donar el vistiplau a la legislació de l'avortament més restrictiva de la democràcia. Va enterrar la llei de terminis del 2010, que permetia avortar lliurement fins a la setmana 14 de gestació, per recuperar la filosofia de la llei de supòsits del 1985. Es torna a penalitzar la interrupció de l'embaràs però eliminant una de les tres excepcions que va marcar, al seu dia, l'executiu de Felipe González. Se suprimeix el supòsit de la malformació, i la dona només podrà avortar quan hi hagi un risc clar per a la seva salut física o psicològica i en cas de violació. A més, se'n dificulta l'aplicació amb una sèrie de passos previs. L'ala conservadora del PP guanya la partida protegint la vida del fetus, minvant els drets de la dona i complicant la feina dels metges.

Al text que va aprovar ahir el consell de ministres encara li queda un llarg recorregut per entrar en vigor. Aquest divendres es va aprovar l'avantprojecte, però l'essència patirà poques modificacions. El nom triat per a la que serà la tercera llei de l'avortament és tota una declaració de principis i deixa clar quin és el seu objectiu: llei de protecció de la vida del concebut i dels drets de la dona embarassada. El ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, està convençut que amb aquesta reforma es recupera "l'equilibri" establert pel Tribunal Constitucional de protegir "la vida del no nascut com a bé jurídic".

A partir d'aquest dret s'aniquila el dret de la dona a avortar lliurement fins a la catorzena setmana de gestació, com preveu la llei vigent, i només ho podrà fer en dos casos extrems. Si l'embaràs és producte

d'una violació podrà optar per aquesta via durant 12 setmanes, i si prèviament hi ha una denúncia que demostrï que ha estat víctima d'un delictes d'agressió sexual.

Set dies de reflexió

Un cop eliminat el supòsit de malformació o greu malaltia del fetus, només es podrà interrompre la gestació quan s'acrediti un risc per a la salut física o psíquica de la mare durant les 22 primeres setmanes. Però per evitar que sigui una porta oberta, com era aquest supòsit des del 1985 fins al 2010 per acabar amb embarassos no desitjats, el govern central complica el procés previ. Per començar, la dona haurà de reunir dos informes mèdics de facultatius de centres diferents i aliens a la clínica on es practicaria. Amb els documents a la mà li explicaran els riscos que suposa la intervenció i un altre metge haurà de signar un certificat en què s'especifiqui que se li ha atorgat tota la informació pertinent perquè pugui prendre una decisió "lliure" després de reflexionar durant set dies.

Si el perill psíquic per a la dona tingues l'origen "en anomalies incompatibles amb la vida del fetus", l'informe de la mare només hauria d'estar corroborat pel metge de la gestant i no dos, però seria necessari un altre document que donés fe

de l'estat de l'embrió. Mai es podrà avortar després de les 22 setmanes de gestació, tret que aquesta anomalia de l'embrió "incompatible amb la vida" no hagi estat detectada a temps o hi hagués "un perill vital per a la dona".

Gallardón va explicar que, a partir de la setmana 23 de gestació, quan estigui en perill la salut de la dona "el més adequat serà practicar un part induït", ja que "l'Organització Mundial de la Salut" estableix que a partir d'aquest moment la vida del concebut ja és susceptible de desenvolupar-se de manera independent de la dona". Un argument que els diputats del PP ja van fer ser-

vir en el seu recurs davant el TC per rebutjar la llei Aído.

En tot cas, per Gallardón una malformació de l'embrió o la detecció de la síndrome de Down no és "mereixedora" de la seva desprotecció perquè "no hi ha embrions de primera i de segona, de la mateixa manera que no hi ha persones de primera i de segona". El ministre va insistir, constantment, que ell està al costat de la dona perquè per primera vegada se l'allibera de "patir qualsevol retret penal". "En el supòsit dramàtic de l'avortament la dona mai és culpable, és una víctima", va tornar a repetir per justificar el canvi normatiu.

El paper dels metges

Si la futura llei entra en vigor en els termes establerts ahir, el paper dels metges es complica considerablement. Per primera vegada es regula en detall l'objecció de consciència dels professionals sanitaris, però caurà sobre ells l'única responsabilitat penal. Com passa ara si practiquen una interrupció de la gestació fora dels supòsits establerts, podran tenir pena de presó d'entre un i tres anys. I, si s'interpreta que han enganyat la dona per dur-lo a terme, es podria arribar a una pena d'entre quatre i vuit anys.

Tot i que el govern espanyol insisteix constantment que amb la reforma de la legislació que regula l'avortament compleix amb el programa electoral amb què va guanyar les eleccions, al programa només s'hi

EL BITLLET

La marxa enrere de Gallardón

Després de validar en solitari la llei Wert —que obre esquerdes en el model d'immersió lingüística— i plantejar la llei de seguretat ciutadana —gestada per contenir els moviments de desobediència civil—, el PP ha impulsat amb la reforma de l'avortament un altre canvi normatiu que ens retorna al passat. El marc legal que Alberto Ruiz-Gallardón posa sobre la taula només es sustenta en l'ideari polític més conservador, que satisfà l'argumentari de la Conferència Episcopal Espanyola i grinyola en un estat que es declara constitucionalment aconfessional. La nova llei posa més traves a la dona per decidir sobre el seu propi cos, un acte de llibertat que exerceixen a l'Estat unes 120.000 ciutadanes, nou de cada deu en les primeres 14 setmanes d'embaràs. També en això el govern espanyol fa marxa enrere.

JOAN SERRA
CAP DE SOCIETAT

PROTESTES FEMINISTES
La llei Gallardón va provocar nombroses protestes al carrer de col·lectius feministes. ARA

Condicions
Per poder avortar, dos informes acreditaran que la dona està en perill

Caducitat
El PSOE adverteix que derogarà la llei si un dia torna a la Moncloa

concretava que no permetria que les menors d'edat poguessin avortar sense el consentiment dels pares, cosa que ahir va consagrar en el projecte de llei. En cas de conflicte entre els tutors, la decisió l'haurà de prendre un jutge.

Quan entri en vigor la futura regulació, les clíniques avortistes no es podran anunciar, ni tampoc es podrà fer publicitat de productes que interrompin el procés de gestació.

Discrepàncies polítiques

Ahir es va donar llum verda a la primera fase de la reforma de la llei, amb la qual també es va encetar la polèmica. El seu mentor, el ministre de Justícia, va assegurar que el text no havia suscitat cap discrepància al govern, però els seus dos màxims dirigents no la van defensar amb entusiasme. El president espanyol, Mariano Rajoy, a la pregunta que li van fer ahir a Brussel·les sobre la qüestió es va limitar a dir que "era una cosa que anava al programa electoral del PP", i la número dos, Sáenz de Santamaría, simplement va assegurar que estava "tan còmoda amb aquesta llei com amb la del 1985". I és que al cap i a la fi ahir el PP intentava vendre la futura llei com un acte de correcció del "desequilibri" que havia provocat Zapatero, protegint només la gestant i trencant el consens existent. En tot cas, el PSOE es va comprometre a retornar "els drets a la dona" recuperant la llei Aído si un dia torna a la Moncloa. ■

Crítiques a una llei que planteja un "viatge al passat"

Boi Ruiz
CONSELLER DE SALUT

"[El que fa el govern espanyol és crear] un problema artificial allà on no n'hi havia cap"

Neus Munté
CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA

"La reforma suposa anar molt enrere, amb un plantejament absolutament tancat"

Laia Ortiz
PORTAVEU D'ICV

"És una agressió directa als drets i llibertats de les dones. [...] Aquesta llei ens fa retrocedir 30 anys"

Joan Tardà
DIPUTAT D'ERC

"Gallardón empresona els drets sexuals i reproductius de la dona amb una reforma que fa un viatge al passat"

Soraya S. de Santamaría
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

"Estic tan còmoda [amb aquesta nova llei] com ho estava amb la llei del 1985"

Purificación Causapie
SECRETÀRIA D'IGUALTAT DEL PSOE

"Les dones faran com sempre. La diferència és si es fa en la clandestinitat i hi ha risc per a la salut i la vida"

"Els drets consolidats no s'haurien de poder derogar"

La Carme és una de les 106.000 dones a l'Estat que amb la nova llei no podran avortar

Reportatge

LARA BONILLA
BARCELONA

La Carme té 39 anys i dos fills, de tres i sis anys. Ella i el seu marit havien decidit no tenir més fills i feien servir el preservatiu com a anticonceptiu. Però va fallar i la Carme es va quedar embarassada. "Va ser un embaràs sorpresa, no buscat. Ens vam plantejar si el volíem tirar endavant i, finalment, vam decidir que no". Aquesta setmana s'ha sotmès a una interrupció de l'embaràs a les set setmanes de gestació. Tots dos hi estaven d'acord. "No ha estat una qüestió econòmica. Tots dos tenim bones feines i som classe mitjana. Ha estat un tema de planificació familiar", reconeix.

Gairebé el 90% de les dones que avorten a Catalunya -19.053- ho fan per decisió pròpia acollint-se a l'avortament lliure fins a les 14 setmanes de gestació. Amb l'avantprojecte de llei que ahir va presentar el ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, aquestes dones -al voltant de 106.000 a l'Estat- queden fora de la llei. Metges i associacions feministes alerten que es veuran abocades a anar a l'estranger o a avortar en la clandestinitat. Com en temps predemocràtics. I la Carme, que amb la nova llei a la mà no hauria pogut decidir, és conscient dels riscos que això pot comportar. "Ens ha estat d'ajuda poder interrompre l'embaràs amb el control mèdic i les condicions de seguretat necessàries perquè emocionalment és un moment molt dur i poder fer-ho sense sortir fora o sense que sigui d'amagat, és de gran ajuda", reconeix. "Haver d'anar a Londres a

avortar ho complica tot", indica.

La nova llei no respon a la realitat. "Avui la majoria de dones que avorten ho fan per decisió pròpia, perquè han tingut en compte avantatges i inconvenients, i el que Gallardón fa és convertir-ho, altre cop, en un delicte perquè només es podrà avortar en determinats supòsits. La lliure decisió, llavors, no existirà", diu Francisca García, presidenta de l'Associació de Clíniques Acreditades per a la Interrupció de l'Embaràs (ACAI).

"Un fill és per a tota la vida"

La Carme explica que el mateix ginecòleg que la va atendre en els anteriors embarassos la va adreçar a una clínica privada especialitzada en planificació familiar. "És un centre de confiança i allà ens van explicar el procés. Tot i ser una decisió traumàtica des del punt de vista emocional, ens han donat les facilitats perquè sigui com menys dolorós millor, ja que són decisions molt complicades".

Reconeix que "és una de les situacions més difícils" que ha viscut. Ja és mare i diu que coneix l'alegria que s'experimenta en estar embarassada. "Però un fill és per a tota la vida i no ha de ser no desitjat, fruit d'un accident, perquè el resultat pot ser pitjor", argumenta. "Si no vols continuar amb l'embaràs, s'ha de poder aturar". Per això qualifica aquesta llei de "pas enrere" en els drets i l'autonomia de la dona. "No hi estic gens d'acord. Nosaltres parim, nosaltres decidim. Decideix la dona si vol tenir un fill o no, i no un metge". Considera que és una llei "retrograda" que només obeeix a motius "ideològics". Critica que lleis com aquesta es puguin canviar cada quatre anys en funció del partit que governa. "Els drets consolidats no s'haurien de poder tirar enrere. És un tema de drets humans, com el dret a votar de la dona. A ningú se li acudiria dir avui que la dona no pot votar!", afirma. ■

La nova llei deixarà fora gairebé el 90% de les dones que avorten a l'Estat i que ho fan per decisió pròpia. CÈLIA ATSET

Avortament Una reforma polèmica

La dona ja no podrà decidir

Metges, juristes i col·lectius feministes qualifiquen la nova llei de l'avortament de "molt restrictiva" i alerten que empeny la dona a avortar en la clandestinitat o a l'estranger. THAÏS GUTIÉRREZ / LARA BONILLA

Josep Maria Tamarit

CATEDRÀTIC DE DRET PENAL. UNIVERSITAT OBERTA DE CATALUNYA

“Aquesta llei deixa les dones en una situació d'inseguretat”

1. Aquesta llei és fruit d'una decisió política. Un cop entri en vigor, Espanya se situarà fora del que impera a la majoria de països europeus, que tenen un sistema de terminis com el que tenim nosaltres ara mateix i que el govern del PP ha volgut modificar. Amb la nova llei tornarem enrere i passarà el que va passar entre el 1985 i el 2010, que s'aprofitaven les esclertes i hi havia màniga ampla, tot i que sempre hi havia la por que algú presentés una denúncia. Ara les dones que vulguin avortar només tindran les possibilitats que tenien llavors, és a dir, anar a l'estranger o fer-ho aquí de manera clandestina i amb condicions perilloses sobre la seva vida. Ens allunyem d'Europa.

2. Sí, és clar que la nova llei posa més traves a l'avortament. El problema és que aquesta llei –que és política– deixa les dones en una situació d'inseguretat, i també els professionals mèdics. Un pot estar a favor o en contra ideològicament del

que canvia aquesta llei, però cal tenir en compte que el nombre d'avortaments no disminuirà i el fet no desapareixerà, se seguiran fent, però en condicions molt més incertes, que suposaran més risc per a les dones i sobretot posaran en relleu les desigualtats socials perquè les que tinguin diners tindran més recursos per fer-ho, per anar a l'estranger, i les que no en tinguin estaran més exposades a riscos. —

Isabel Serrano

GINECÒLOGA I PORTAVEU DE LA PLATAFORMA 'DECIDIR NOS HACE LIBRES'

“Es concep la dona com a víctima, pobreta, i no es deixa que decideixi”

1. Aquesta llei és més extrema del que el mateix PP havia anunciat. Ens hem quedat estupefactes quan l'hem llegit. Té la capacitat de convertir l'Estat en la vergonya d'Europa, serem un punt negre. Aquesta llei ens posa en una situació anterior al 1985. La ideologia s'ha imposat a la raó i darrere la llei hi ha molta desconfiança i, sobretot, desconfiança en les dones, com si no fossin madures. La llei concep la do-

na com a víctima, com a pobreta, però no deixa que decideixi perquè es considera que és un ésser dèbil. I també ens crida l'atenció la desconfiança cap als professionals sanitaris, de qui diuen que van incomplir l'anterior llei.

2. Sí, i tant. Nosaltres, els metges i les societats científiques defensem que els avortaments es facin com més aviat millor. Ara el 90% es fan durant el primer trimestre de gestació i això és el millor tant per a les dones com per a la salut pública. La nova llei posa tantes traves que els avortaments seran molt més tardans, cosa que és pitjor per a les dones. Serà una situació molt més complexa per a elles, ja que quedaran a mercè del que puguin fer des de la clandestinitat. Les dones que tinguin recursos i s'ho puguin permetre aniran a l'estranger a avortar i les que no tinguin diners pagaran els plats trencats d'un govern que legisla des de la ideologia. —

Les preguntes

1. Com valora la nova llei de l'avortament?

2. La llei posa més traves a la dona?

Betlem Cañizar

MEMBRE DE LA CAMPANYA PEL DRET A L'AVORTAMENT

“És una llei rànica que ens transporta a temps predemocràtics”

una llei de supòsits, que és més restrictiva que la del 1985. Abans del 1985 ja avortàvem i ho continuarem fent legalment o clandestinament, però no sabem el ventall de situacions que ens trobarem. Restringir l'avortament no redueix els avortaments sinó que provoca més mortalitat i risc per a la salut de la dona.

2. Pot arribar a ser molt difícil perquè en el cas del supòsit de risc per a la salut física o psíquica de la dona caldrà l'informe de dos metges diferents i no sabem com es concretarà ni amb quines limitacions. Temem que sigui molt restrictiu i que la gran majoria de dones haguem d'optar per mètodes alternatius. I si s'ha de reunir un comitè clínic per decidir-ho, pot trigar setmanes i l'avortament com més aviat es faci, millor. No volem ser alarmistes però ens hem de preparar. El problema és com ens tutelien i no ens deixen decidir. La dona s'haurà de sotmetre a un examen i valoració externa quan ja ha decidit avortar. —

1. És una llei tenyida d'una moral molt rànica i ens transporta a temps predemocràtics. El títol de la llei ja és molt significatiu i també que es parli de la dona com a víctima en lloc de subjecte actiu que pot decidir. S'elimina l'avortament com un dret a decidir de la dona. Això era un avenç molt important i va costar molts anys de democràcia arribar fins aquí. Després de tants anys de treball és un cop molt dur tornar a

Josep Maria Laila

CAP DE GINECOLOGIA I OBSTETRÍCIA DE SANT JOAN DE DÉU

“L'avortament serà més clandestí i això suposa més riscos”

1. Jo crec que una llei de l'avortament es pot abordar des de quatre perspectives: la legal, l'ètica, la moral i la científica, però no es pot fer una barreja de coses. A mi uns polítics que no són capaços de consensuar una llei, de parlar amb els metges, amb les llevadores, amb els professionals que tracten cada dia amb aquesta problemàtica, no m'inspiren cap respecte. Hem de ser capaços de fer una llei que duri

30 o 40 anys, com passa als països del nostre entorn. Amb aquesta llei tan inespecífica que han fet parlen, per exemple, de riscos per a la salut de la mare. I això com es valora? Amb un aparell? Això qui ho sap és el professional i no el polític assegut al seu despatx.

2. La nova llei farà que l'avortament sigui més clandestí i això suposa més risc per a les dones. Es faran els mateixos avortaments que avui en dia, però es faran de manera diferent. Jo el que demano als legisladors és que no siguin falsos i siguin en una taula amb persones de totes les ideologies –que totes són respectables– i amb els professionals que viuen el problema cada dia. És l'única manera. A més, per abordar el tema de l'avortament cal, en primer lloc, prevenció i per això és necessari tenir una formació sexual i reproductiva correcta. El que no pot ser és que quan d'aquí uns anys hi hagi un canvi de govern, tornem a canviar aquesta norma. —

Una norma doblement discriminadora

Suprimir els terminis és una mostra de desconfiança cap a l'autonomia de les dones

Anàlisi

MARÍA CASADO
 DIRECTORA DE L'OBSERVATORI DE
 BIOÈTICA I DRET DE LA UB I DE LA
 CÀTEDRA UNESCO DE BIOÈTICA

Si el govern espanyol, com afirma el ministre de Justícia, pretén amb la seva proposta de llei de l'avortament disminuir-ne el nombre i "protegir els no nascuts", ha equivocat el camí! Està reiteradament comprovat que no se suprimeix la realitat de l'avortament prohibint-lo ni endurint les condicions per a la seva pràctica legal. Només l'educació sexual i reproductiva, i l'accés real als anticonceptius disminueixen el nombre d'embarassos no desitjats i, en conseqüència, el nombre d'avortaments. Lamentablement, qui està en contra d'una llei de l'avortament segura i amplia també està en contra del fàcil accés als anticonceptius i, també, en contra de l'educació sexual i reproductiva; ai-

xò ocasiona una cadena nefasta, ja que, efectivament, una bona educació disminueix el nombre d'avortaments. Una llei restrictiva com la que proposa el govern espanyol convertirà la major part de les interrupcions voluntàries de l'embaràs en clandestines, però no les evitarà. I l'avortament clandestí és un avortament insegur. Això té conseqüències negatives molt greus en la salut de les dones i, a més, és doblement discriminador. A la ja existent entre homes i dones per raons biològiques s'hi afegeix una discriminació entre les pròpies dones: les *riques*, que poden accedir a un avortament segur on convingui, i les *pobres*, que no hi tenen accés i han d'acudir exclusivament als mitjans públics. Mai, ni en els temps més durs del franquisme, les dones amb formació i mitjans van tenir problemes, perquè Londres estava a l'abast. Només els sectors castigats –des de sempre i en tot– rebran aquest nou revés, perquè no podran evitar-lo, com fan les capes altes de la societat en aquests casos. Suprimir els terminis eviden-

Una pancarta en la protesta d'ahir a Barcelona contra la nova llei de l'avortament. CÈLIA ATSET

Prevenció Només l'educació sexual redueix els avortaments

cia una profunda desconfiança davant de l'exercici de l'autonomia de les dones i únicament serveix per fer que les seves decisions hagin de ser avalades per algú altre: metge, assistent social, psicòleg... Un retorn a la tutela. A més, genera inseguretat en la interpretació dels criteris requerits i fomenta que s'aixequin obstacles i dilacions indegudes que, de fet, impedeixen a la pràctica el que la llei mateixa permet. Suprimir el supòsit de malformacions del fetus i fer-ho en nom de la defensa de les persones discapacitades és, no obstant, el més

insincer i farisaic: demostra especial hipocresia respecte a les persones amb discapacitat a les quals s'està, al mateix temps, restringint pensions i ajudes, i deixant de pagar les ja existents. Esgarrifa veure com s'utilitza la discapacitat –o la salut de les dones– com a moneda en les trames ideològiques de compromisos electorals i cortines de fum que intenten tancar la restricció de drets i llibertats, aconseguits després d'anys de lluita.

La llei actual no imposa res

Una llei de l'avortament és una qüestió de salut i no d'ideologia ni, encara menys, de religió. No som un estat confessional, no poden imposar-se creences a cop de llei. La interrupció voluntària de l'embaràs és això, voluntària. Ningú està obligat a acollir-s'hi, no violenta l'actuació de cap creient, les dones creients no estan obligades a avortar si no ho desitgen, ni ningú a practicar-lo, ja que el personal sanitari disposa de la possibilitat de l'objecció de consciència, una figura que, per cert, és una enorme mostra de generositat per als que discrepen de les lleis aprovades democràticament. No hem de caure en la trampa dels conflictes d'absoluts ni en els cànids bonismes de l'anomenada defensa de la vida –de la vida de l'embrió i del fetus?–. Escandalitza veure enarborar aquest pretès dret quan es vulnera tan fàcilment el dret a viure després d'haver nascut. ■

Avortament Una reforma polèmica

Europa, permissivitat amb excepcions

En la majoria dels països d'Europa es pot avortar respectant uns límits temporals en l'embaràs, però als països on la religió té un pes més fort la legislació és més restrictiva

NÚRIA SEGURA INSA * BARCELONA

01

Tolerància zero amb l'avortament

MALTA

La legislació maltesa és un no rotund al fet que es pugui practicar una interrupció voluntària d'un embaràs. Malta està en el reduït grup, juntament amb Ciutat del Vaticà, San Marino, Xile, Nicaragua, el Salvador i la República Dominicana, dels països on no es pot practicar l'avortament en cap circumstància. Així, doncs, no es pot realitzar un avortament ni tan sols quan la dona embarassada corre el perill de morir o de patir un perjudici greu. A més, en aquests països l'avortament és un delictes penat amb presó. Malta és un país molt catòlic i la seva Constitució estableix que aquesta religió és l'oficial de l'estat i, per això, té lleis molt restrictives. De fet, fins fa dos anys, el divorci tampoc era legal a Malta.

02

Arran d'una violació o un incest

POLÒNIA

Polònia és l'únic país d'Europa que, fins avui, havia fet marxa enrere en la seva legislació sobre l'avortament. Durant l'època soviètica les dones podien interrompre legalment el seu embaràs, però, quan l'URSS es va desintegrar, Varsòvia va canviar la llei. Des del 1993 les dones només poden avortar si es queden embarassades arran d'una violació o per un acte d'incest, si el fetus pateix una malformació o també si hi ha un risc per a la salut de la mare. En la resta de casos l'avortament és il·legal i pot comportar fins a dos anys de presó. En un país de profundes arrels catòliques, l'any 2011 es va intentar endurir la legislació, però les forces polítiques progressistes ho van poder aturar. A les altres ex-Repúbliques soviètiques avortar és legal. Espanya és el segon país europeu que fa marxa enrere.

04

Risc per a la mare i per al nen

REGNE UNIT

Per poder avortar a Anglaterra, Gal·les i Escòcia es pot al·legar risc per a la salut -física i mental- de la mare i també afectacions físiques o mentals "importants" al fetus. La legislació de l'avortament és del 1967 i es va reformar l'any 1990 per, entre altres qüestions, reduir la setmana de gestació màxima en què estava permesa la interrupció voluntària, de les 28 a les 24 setmanes. A Irlanda del Nord hi regeix una llei semblant a la d'Irlanda, molt més restrictiva, que data del 1945 i preveu només l'avortament en casos molt comptats. Al Regne Unit 196.000 dones avorten cada l'any, el 98% de les quals tenen prescripció mèdica. El 99,98% al·leguen que pot afectar la seva salut mental.

05

Aspectes socials i econòmics

FINLÀNDIA

Aquest país té en compte diversos paràmetres socials i econòmics a l'hora d'interrompre un embaràs, com, per exemple, que la dona sigui menor de 17 anys o major de 40. Un altre factor és la situació econòmica de la família i si la mare al·lega que no té recursos suficients per fer-se'n càrrec. A més, es pot avortar si es posa en risc la salut de la mare, el nen té una malformació o si la dona ha estat violada. L'avortament és gratuït, però les lleis són molt estrictes i per fer-ho pot ser necessari el justificant de dos metges.

06

Objecció de consciència

ITÀLIA

Tot i que a Itàlia l'avortament és totalment legal, les dones cada vegada tenen més problemes per poder interrompre un embaràs, ja que els metges apelen al seu dret de l'objecció de consciència. Prop del 70% dels metges es neguen a posar fi a l'embaràs de les dones i, per això, moltes acaben marxant a l'estranger per avortar. Un altre inconvenient és que moltes opten per fer avortaments il·legals i això pot perjudicar la seva salut.

07

Amb restriccions temporals

LA MAJORIA D'EUROPA

En la majoria dels països europeus l'avortament és legal en qualsevol circumstància. Les diferents legislacions només varien en la setmana màxima d'embaràs en què es poden practicar els avortaments. 18 setmanes a Suècia, 14 a França i Alemanya o 10 a Portugal. Altres països on també està permès l'avortament són Turquia, Armènia, Geòrgia, Rússia, les repúbliques asiàtiques, la Xina, Mongòlia, Austràlia i l'Uruguai.

03

Només en cas de risc per a la dona

IRLANDA I ANDORRA

Aquests dos països només consideren la interrupció voluntària de l'embaràs quan pot causar un risc molt greu per a la salut de la mare. La llei irlandesa que ho preveu s'ha aprovat aquest 2013 i té en compte el dret de la vida, no només del fetus (argument dels contraris a l'avortament), sinó també de la mare. Cada any unes 4.000 irlandeses viatgen al Regne Unit. A Andorra, que té com a copríncep el bisbe d'Urgell, el debat sobre l'avortament és encès. Aquest mateix any hi ha hagut diverses iniciatives ciutadanes i polítiques per donar cabuda a l'avortament en tres supòsits mínims que encara no han donat resultat.

